

O prietenă mă întreabă, ce cred... de ce nu se implică direct în politică tinerii intelectuali? Păi, se mai implică, uneori. În general există pe la începuturi o oarecare naivitate duioasă, amuzantă. Promite el, independentul, că dacă ajunge primar va da afară din primărie pe toți cei corupți și incapabili; adică, tânărul politruc crede că va rămâne singur în primărie... habar nu are cât de greu se poate face curățenie în sistem, habar nu are că nimeni nu va veni să facă muncă pe doi lei, că cei dați afară vor câștiga în instanță șamd; desigur, nu există riscul să devină primar, așa că devine un simplu și minuscul consilier; cu încetul se prinde de stil, de modul cum se fac compromisurile, de ideea că trebuie să faci pactul cu diavolul; că trebuie să zâmbești, să trădezi, să întorci oricând o cere interesul, să minți, să faci rost de bani pentru partid și pentru susținătorii tăi de oriunde, să faci alianții chiar cu cei mai cretini, cele mai târfe-politice, cei mai impostori; cu încetul, își dă seama că el, independentul, nu are șanse de a influența mare brânză decât dacă este parte din careva partid; cu încetul, el neprihănitul independent și intelectual și tânăr și naiv... se transformă în mafiotul jegos de care îi era cândva atât de mare scârbă. Acum deja are șanse să fie ales primar. Intelectualii au trădat? Un coleg și prieten zicea recent că intelectualii adevărați au trădat, că nu își asumă rol în politică. Cam așa este, dar există și motive serioase – de ordin rațional, logic. Care intelectual ar avea nesimțirea să promită verzi și uscate unor mase tâmpede de votanți? Promisiuni electorale imposibil de realizat... adică minciuni de 2 lei. Dacă ar face analize realiste, în limbaj cât de cât civilizat... cam câți ar percepe ce dorește el să zică? Și pe cine ar interesa? Care intelectual ar dori să se bată cu politrucii și cu găștile lor mafiotizate numite partide? Are el ceva șansă în fața aparatelor propagandistice care îl vor desființa rapid și fără rezerve? Sau trebuie să se înscrie în ceva partid, din start? Deja nu sună bine... Dacă ar ajunge să fie votat, ce ar putea să facă în sistemele aproape-totalmente controlate de filiere ale caracatiței? Înțelegi de ce tupeul și mizeria morală sunt dominante în sfera politică? De ce au ei, politrucii... vile mari și mașini de lux și multe curve sofisticate? Și înțelegi de ce se dăruie spitalul și școala, de ce au dispărut pădurile?

Oricum, intelectualul are un fel de incompatibilitate cu democrația... dacă nu este un perfid populist. Rezultatele alegerilor sunt dependente în primul rând de masele largi de oameni, adică de țărani, muncitori, buticari, șoferi de taxi, frizeri, târfe și alte asemenea persoane, de hoardele manipulate de preoți, de voturile celor analfabeți și religioși anti-raționali... care sunt din ce în ce mai bine reprezentați numeric. Intelectualul, a priori are o problemă de comunicare cu alegătorii

majoritari. Este cumva “din altă specie”, folosește alte cuvinte, nu este de-al lor. Este ca și cum ar trebui să convingi vitele să te voteze... nu ai deschise canalele de comunicare. Intelectualul poate să pară chiar penibil când este privit de o vacă sau un bou. De aceea Gigi & Eba, de aceea toți țărănoii și strungarii din parlament și din structurile județene și locale au avut susținerea maselor pe care cu succesuri le reprezintă. Nu doar pe aici este așa. Dacă vezi cam care este susținerea lui Donald Trump... îți dai seama că este important să nu ai nici un fel de sclipiri intelectuale – este perfect să nu citești nici o carte, ci este bine să fii un șmecher mafirot plin de bani trași cumva de undeva. Senzația este că în toată această mascaradă-democratică, intelectualul poate să privească de undeva de pe margine și să își exprime eventual ideile... să aibă un contact cu elitele intelectuale, dar nicidecum cu marea masă a societății, a celor enorm de mulți care reacționează la fraze scurte, la promisiuni deșarte.

Discutând cu prieteni și colegi, impresia mea este că mare parte a intelectualilor nu a făcut gestul de a participa la mascarada voturilor. Cumva, oamenii au simțit că nu are nici un sens – nici un fel de implicare. Deja până și subiectul politic este ceva jenant, adică scârba de politruci și șmecheriile lor a devenit atât de mare încât este preferată orice altă preocupare. O astfel de retragere din viața publică... a intelectualilor și a tinerilor, arată gradul de dezamăgire instalat în timpurile recente; cred că în bună parte este un efect al dezastrului Klaus Werner Iohannis. Speranțele naive că un prostănac poate aduce un suflu nou, doar prin simplul fapt că nu pare atât de escroc cum pare contracandidatul lui... au produs un efect de cascadă. Plonjarea de la peste 70% la sub 30% în 1,5 ani... preocuparea de excursii, lux, ifose extravagante, combinată cu incapacitatea de a formula 2-3 fraze coerente despre subiectele care contează... au ajuns să fie un simbol al dezastrului politic total. Orice asociere cu un astfel de monument al imbecilității te face să fii ocolit până și de reprezentanții marilor mase tampo de votanți.

Foarte mulți dintre intelectuali și tineri nu se regăsesc în niciuna dintre variantele concrete aflate la dispoziție pe scena politică – mai ales dacă iei în considerare doar acele entități care au șanse reale actuale să ajungă să dețină puterea. Adică, este greu să ai orice fel de afinitate în relație cu harababura numită PNL... și fix la fel de greu este să ai ceva simpatie față de amintirea comunismului prezentă sub formă de PSD. Chiar dacă ar exista câte o persoană mai simpatică în aceste structuri, totuși aceste entități politice sunt percepute ca fiind niște structuri mafioate... și este jenant să te gândești să le dai votul. Alte structuri politice relevante nu prea

există... în afară de UDMR care are propriul electorat stabil dar și limitant procentual. Astfel de cauze creează contextul pentru care mulți preferă să se abțină de la vot. Din totală lipsă de încredere.

Pentru maghiari este mai simplu, în sensul că se votează UDMR indiferent de mizeria care este sau nu este acolo. Dar pentru intelectuali și tineri non-maghiari, rămâne deschisă întrebarea... Catalogat ca fiind ciuma roșie, subiectul PSD a fost demult închis... nici nu mai intra în discuție (cu excepția situațiilor și mai jalnice, când apare câte un pericol și mai mare); iar stilul de prostănac incalificabil prezentat de Iohannis a închis și cealaltă opțiune reală. Așa că a rămas scârba și indiferența, cât încap.

Dacă te uiți la rezultatul acestor alegeri, devine destul de clar nivelul dezastrului. Când auzi că vietea care "a câștigat" alegerile din cel mai mare oraș din zonă... a fost votată de circa 14% dintre alegători... îți dai seama cam cum sună asta: circa 70% nici nu au vrut să participe. Cu toate că măcar în acest oraș a existat un fel de opțiune, USB, dar până și asta părea un fel de variantă străvezie, care poate merita o încercare... dar care nu a reușit să convingă că este mai mult de o glumă. După ce "tinerii frumoși și liberi" corporatiști și bărboși la grămadă l-au ales pe Iohannis în lipsă de altă variantă, acum au preferat să nu mai zică nimic. Să stea și să privească în gol. Rezultatul este că 9 din 10 alegători au preferat să nu aleagă pe nimeni sau să aleagă pe altcineva... și 1 din 10 a ales câștigătoarea. Rezultă de aici că 9 din 10 oameni cu drept de vot din capitală nu sunt reprezentați de țoapa care a ajuns să dețină puterea în administrație? Tare, nu?

Va urma...

Alegerile, Țoapa și Intelectualul, post factum (editorial de dr. Peter Lengyel)

Scris de dr. Peter Lengyel

Miercuri, 08 Iunie 2016 10:54 -

AUTOR: Peter Lengyel

SURSA:

[Peter Lengyel blog](#)